

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 stycznia 2012 r.

zobowiązująca państwa członkowskie do zakazania wprowadzania do obrotu noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9772)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/32/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn, zmieniającą dyrektywę 95/16/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przycinarki do trawy i kosy do zarośli to przenośne, ręczne maszyny ogrodnicze i leśne używane do ścinania trawy, chwastów, zarośli, małych drzewek i podobnej roślinności. Kompletna przycinarka do trawy lub kosa do zarośli składa się z silnika, wału napędowego, elementu tnącego (noża) i osłony. Wiele maszyn napędzanych silnikiem spalinowym to maszyny o podwójnym zastosowaniu, których, zależnie od rodzaju zamocowanego noża, używać można do ścinania trawy i chwastów lub do ścinania zarośli i małych drzewek.

(2) We wrześniu 2008 r. władze szwedzkie poinformowały władze państw członkowskich i Komisję, że producenci inni niż pierwotni producenci kos do zarośli wprowadzili do obrotu szereg noży bijakowych przeznaczonych do kos do zarośli składających się z co najmniej dwóch metalowych części, takich jak łańcuchy, noże lub szczotki, połączonych z głowicą obrotową. Władze szwedzkie uznały tego typu noże bijakowe za niebezpieczne.

(3) W maju 2010 r. władze Zjednoczonego Królestwa poinformowały władze innych państw członkowskich i Komisję o śmiertelnym wypadku spowodowanym nożem bijakowym do kos do zarośli składającym się z dwóch łańcuchów połączonych z metalowym dyskiem. Podczas pracy kosa do zarośli wyposażona w taki nóż wyrzuciła z dużą siłą jedno z ogniw łańcucha, śmiertelnie raniąc przypadkową osobę. Zjednoczone Królestwo

podjęło kroki celem zapewnienia wycofania ww. noży z obrotu i z użytkowania. Na spotkaniu Komitetu ds. Maszyn, które odbyło się dnia 2 czerwca 2010 r., Zjednoczone Królestwo zwróciło się do Komisji z prośbą o zbadanie potrzeby przyjęcia środka zobowiązującego państwa członkowskie do zakazania wprowadzania do obrotu noży o podobnych właściwościach technicznych.

(4) Noże bijakowe do kos do zarośli wprowadzone do obrotu oddzielnie z przeznaczeniem do zamontowania w kosie do zarośli przez użytkownika, nieobjęte oceną ryzyka, deklaracją zgodności WE bądź instrukcjami producenta kosi do zarośli, stanowią wyposażenie wymienne zgodnie z art. 2 lit. b) dyrektywy 2006/42/WE.

(5) W sekcji 1.3.2 załącznika I do dyrektywy 2006/42/WE, w której mowa o ryzyku uszkodzenia podczas pracy, ustanowiono wymóg, by różne części maszyny i elementy je łączące były zdolne do wytrzymania obciążeń, którym podlegają podczas eksploatacji. W przypadku gdy mimo podjętych środków ostrożności ryzyko pęknięcia lub rozerwania nadal występuje, odpowiednie części muszą być zamontowane, umieszczone lub zabezpieczone tak, aby w takim przypadku ich odłamki pozostawały wewnątrz osłony, zapobiegając sytuacji zagrożenia. W sekcji 1.3.3 załącznika I do tej dyrektywy, w której mowa o ryzyku powodowanym przez przedmioty spadające lub wyrzucane, ustanowiono wymóg podjęcia środków ostrożności mających na celu zapobieżenie ryzyku powodowanemu przez przedmioty spadające lub wyrzucane.

(6) Norma zharmonizowana dla ręcznych przenośnych kos spalinowych do zarośli, EN ISO 11806:2008, zawiera specyfikacje techniczne oraz testy mające na celu zapewnienie odpowiedniej wytrzymałości noży oraz zmniejszenie ryzyka spowodowanego przez przedmioty wyrzucane. Norma nie przewiduje noży składających się z więcej niż jednej części metalowej. Mimo że stosowanie normy zharmonizowanej jest dobrowolne, to zgodnie z zasadami ogólnymi przedstawionymi we wstępie do załącznika I do dyrektywy 2006/42/WE norma taka

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 24.

stanowi wskazówkę co do aktualnego stanu wiedzy technicznej, jaki należy uwzględnić, stosując zasadnicze wymagania dyrektywy 2006/42/WE w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa.

- (7) Użycie noży bijakowych z połączonymi częściami metalowymi wiąże się ze znacznie większym ryzykiem resztkowym uszkodzenia podczas pracy i wyrzucenia przedmiotów niż w przypadku noży wykonanych z jednego kawałka metalu. Wchodząc w kontakt z kamieniami, skałami bądź innymi przeszkodami, części metalowe noży bijakowych i ich połączenia wystawiane są na powtarzające się silne naprężenia mechaniczne, wskutek czego mogą ulec uszkodzeniu i zostać wyrzucone z dużą prędkością. Mogą one również wyrzucać kamienie z większą energią niż noże wykonane z jednego kawałka metalu. Osłony zamontowane w ręcznych przenośnych kosach do zarośli nie są w stanie zapewnić odpowiedniej ochrony przed większym ryzykiem powodowanym przez noże bijakowe z połączonymi częściami metalowymi. W związku z tym, uwzględniając aktualny stan wiedzy technicznej, nie można uznać noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli za zgodne z wymogami zawartymi w sekcjach 1.3.2 i 1.3.3 załącznika I do dyrektywy 2006/42/WE. Niezgodność ta sprawia, że istnieje znaczące ryzyko odniesienia przez użytkowników lub inne osoby narażone poważnych lub śmiertelnych obrażeń.
- (8) Dnia 22 października 2010 r. Komisja skonsultowała się z Europejską Federacją Producentów Maszyn Ogrodniczych w sprawie projektu środka dotyczącego niebezpiecznych noży do kos do zarośli. W swej odpowiedzi z dnia 4 listopada 2010 r. federacja wyraziła poparcie dla projektu środka.

- (9) Okres przewidziany na wdrożenie środków wymaganych w niniejszej decyzji winien być jak najkrótszy celem uniknięcia dalszych wypadków.

- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu utworzonego na mocy art. 22 dyrektywy 2006/42/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli, składających się z kilku połączonych części metalowych.

Artykuł 2

Państwa członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją najpóźniej dnia 30 kwietnia 2012 r. Publikują one te środki i niezwłocznie informują o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji

Antonio TAJANI

Wiceprzewodniczący